C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-459/2025 Judecătoria Ungheni
1-25027168-03-1r-26052025 Judecător: Ala Ucrainţeva

D E C I Z I E
În numele Legii

09 octombrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, recursul avocatului Dorian Pînzaru în interesele inculpatului Coșpormac Serghei și recursul succesorului părții vătămate Coșpormac Valeriu declarate împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 08 mai 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Coșpormac Serghei *****, a.n. *****, c/p *****, originar și domiciliat în *****, necăsătorit, la întreținere un copil minor, studii medii incomplete, ne angajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, anterior nejudecat, cetățean al R. Moldova;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (4) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *28.02.2025 - 08.05.2025*;
În instanța de recurs: *26.05.2025 - 09.10.2025*.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 08 mai 2025, Coșpormac Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 201^1 alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legii, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal și art. 364^1 Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei de către Coșpormac Serghei urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței, 08 mai 2025, cu includerea în termenul executării pedepsei cu închisoare, a perioadei de aflare în stare de reținere și arest preventiv de la 11 noiembrie 2024 ora 15:00 până la 08 mai 2025.

Până la devenirea definitivă a sentinței în privința lui Coșpormac Serghei a fost menținută măsura preventivă- arest preventiv.

S-a încasat de la Coșpormac Serghei în beneficiul Statului Republica Moldova cheltuieli judiciare în mărime de 6 772 (șase mii șapte sute șaptezeci și doi), 00 lei.

Mijloacele materiale de probă: 8 copii a actelor întocmite în privința lui Coșpormac Serghei născut la 17 noiembrie 1988 cu privire la deciziile asupra cauzelor contravenționale pe care sunt imprimate după cum urmează: „Decizia asupra cauzei contravenționale din 27 decembrie 2020”; „Raport privind înregistrarea Contravenției din 04 ianuarie 2021”; „Informație din 28 decembrie 2020, serviciul 112”; „ Cerere din 29 decembrie 2020”, „proces-verbal de audiere a victimei pe caz contravențional”; „procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornită contravenția”; „Raport din 31 decembrie 2020”, recunoscute și anexate la prezenta cauză penală în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța organului de urmărire penală din 10 decembrie 2024, urmează să fie păstrate la dosar pe toată durata de păstrare a dosarului în arhiva Judecătoriei Ungheni.

Corpuri delicte – o cămașă, un pulover și o pereche de pantaloni negri de stil sport, ridicate în cadrul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 11 noiembrie 2024 din incinta domiciliului lui Coșpormac Raisa situată în satul Cornești r-nul Ungheni, recunoscute prin ordonanța organului de urmărire penală din 10 decembrie 2024 și trimise pentru păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Ungheni, de nimicit după intrarea Sentinței în vigoare.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 08 mai 2025 a fost înlăturată eroarea materială evidentă din partea introductivă a sentinței Judecătoriei

Ungheni din 08 mai 2025 referitoare la ora reținerii de indicat ”ora 15:00” în loc de „ora 15:30”.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, Coșpormac Serghei la data de 10 noiembrie 2024, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, aproximativ la orele 21:00, aflându-se la domiciliul din *****, fiind în stare de ebrietate și fiind în condiții de conlocuire cu tatăl său, Coșpormac *****, care în conformitate cu prevederile art.133[1] lit. a) Cod penal, întrunește calitatea de membru de familie, profitând de starea de neputință a victimei, datorită stării de ebrietate, a inițiat cu ultimul un conflict, în urma căruia i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste suprafața corpului, cauzându-i vătămări corporale grave, în urma cărora victima a decedat.

Potrivit concluziilor Raportului de expertiză judiciară nr. 202433C0077 din 03 decembrie 2024 decesul lui Coșpormac Valentin, anul nașterii *****, a survenit cu circa 24-32 ore până la efectuarea necropsiei, în rezultatul traumei asociate a toracelui și abdomenului, soldată cu lezarea organelor de importante vitale și complicată cu hemoragie internă, ce se confirmă prin datele necropsiei și adeverit prin rezultatul histologic.

La examinarea medico-legală a cadavrului s-au constatat următoarele leziuni corporale: traumă închisă a toracelui manifestată prin echimoze în regiunea hemitoracelui stâng, fracturi directe, complete a coastelor 2, 3, 4, 5, 6 pe linia medio-claviculară, 6, 7, 8, 9 pe linia axilară anterioară, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 pe linia scapulară din dreapta cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, fără lezarea pleurei parietale; fracturi directe, complete a coastelor 2, 3, 4, 5,6, 7,8 pe linia medio-claviculară, 5, 6, 7, 8, 9 pe linia axilară posterioară, 8, 9, 10, 11 pe linia scapulară cu hemoragii roșu-închise în țesuturile moi adiacente, fără lezarea pleurei parietale, contuzii pulmonare; traumă închisă a abdomenului manifestată prin hemoperitoneu circa 900 ml, ruptura rinichiului drept, ruptura și strivirea rinichiului stâng; echimoză în regiunea gâtului, echimoză în regiunea brațului stâng și în regiunea dorsală a mânii stângi - leziuni corporale ce au fost produse intravital cu circa 0- 30-40 minute până la deces, în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, sunt în legătură cauzală cu decesul, au prezentat pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății. La cercetarea toxicologică în proba de sânge colectată de la cadavrul cet. Coșpormac Valentin, s-a depistat alcool etilic in cantitate de 3,50 g/l, ceea ce la persoane vii, corespunde unei stări de intoxicație gravă cu alcool.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Coșpormac Serghei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (4) Cod penal –

violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, acțiuni care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs avocatul Dorian Pînzaru în interesele inculpatului Coșpormac Serghei, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Ungheni din 08 mai 2025 în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărârii privind aplicarea în privința lui Coșpormac Serghei a prevederilor art. 79 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blânde.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța eronat sa expus în raport cu circumstanțelor excepționale în conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal, invocate de către apărare în procesul de judecată, motivând că „careva probe confirmative care ar demonstra acest fapt nu au fost prezentate, aceste afirmații fiind doar declarative, ceea ce apreciem critic din următoarele motive:

1) Cu referire la situația personală și familiară a inculpatului şi anume faptul că în familia acestuia persista violența domestică deseori, inculpatul împreună cu mama sa fiind agresați fizic şi verbal de către tatăl său (victimă), luând în considerație nivelul slab de educație a inculpatului şi a victimei, situațiile dese de conflict în familie provocate de starea de ebrietate a victimei, consideră prezente circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii.

2) Prezența din partea victimei a acțiunilor violente asupra membrilor familiei, asupra inculpatului care a avut de suferit din aceste considerente încă din copilărie.

3) Acțiunile de provocare a conflictelor violente din partea victimei, fiind esențial ca instanța să cunoască contextul profund personal şi traumatic în care această faptă s-a produs. Victima este tatăl inculpatului, care, conform probelor administrate, a manifestat un comportament violent, abuziv şi constant provocator încă din copilăria acestuia, fiind supus abuzurilor fizice, psihologice şi emoționale repetate de-a lungul anilor, ceea ce a contribuit la dezvoltarea unui climat familial tensionat.

Se relevă că aceste circumstanțe excepționale reiese din declarațiile

inculpatului, succesorului părții vătămate, martorilor și cumulul de probe prezentate de către învinuire (punctate supra), ceea ce face aplicabilă norma legală prevăzută de art. 79, alin. (3) Cod penal, aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege. Or, se constată existența unei provocări continue și sistematice, victima (tatăl) a exercitat violență domestică asupra inculpatului de-a lungul întregii sale copilării și adolescente; caracterul excepțional al împrejurărilor, fapta a fost comisă într-un moment de escaladare a unui conflict generat de aceleași abuzuri din partea victimei care se afla în stare de ebrietate avansată ce corespunde unei stări de intoxicație gravă cu alcool, atitudinea sinceră și cooperantă a inculpatului, care şi-a recunoscut fapta, a colaborat cu OUP, nu are antecedente penale și prezintă semne clare de remușcare.

Menționează ca faptul dat se deduce cu certitudine din Raportul de expertiză judiciară nr. 202437A0043 din 24 februarie 2025, efectuată de către psihiatrul Ţînţari Anatolie, unde s-a concluzionat că personalitatea inculpatului a fost afectată din copilărie de violența aplicată față de el din partea tatălui ca efect a abuzului de băuturi alcoolice.

În continuare, se învederează ca rezultat a conflictului iscat, inculpatul nu a avut scopul ca din acțiunile sale de vătămare a integrității corporale a victimei, ca urmare să soldeze cu moartea ultimului, or cu referire la materialele cauzei este cert faptul că în familia acestora conflictele cu aplicarea violenței domestice erau o normalitate.

Ce ține de rolul inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii, din declarațiile succesorului părții vătămate, dar și din declarațiile martorilor sa stabilit că inițiatorul conflictelor cu aplicarea violenței domestice în familia acestora era victima Cospormac *****. După săvârșirea infracțiunii inculpatul a realizat efectele grave ale acțiunilor sale și a menționat inclusiv în declarațiile date la etapa urmăririi penale, despre faptul că ia aplicat victimei câteva lovituri în coaste, însă nu a conștientizat despre posibilitatea survenirii unor urmări fatale.

Mai mult de cât atât, se indică că moartea victimei a survenit subit ca efect a loviturilor primite, a stării de ebrietate avansate, a stării rele de sănătate a victimei, astfel încât nu avut posibilitate să reacționeze nici inculpatul şi soția victimei pentru al salva, depistând doar decesul acestuia.

În continuare, în susținerea poziției sale, recurentul a făcut trimitere la Hotărîrea Plenului CSJ, cu privire la unele chestiunii ce vizează individualizarea pedepsei penale și la practica CtEDO, *Hotărârea în cauza Opuz vs. Turcia (2009),* unde Curtea a reiterat obligația statului de a ține cont de istoricul violenţei domestice şi de rolul acestuia în comiterea unei fapte penale, în special când aceasta a fost comisă sub influența traumei şi fricii acumulate.

Concomitent, în termenul legal, sentința Judecătoriei Ungheni din 08 mai

2025 a fost contestată cu recurs și de către succesorul părții vătămate Coșpormac Valeriu, prin care a solicitat casarea sentinței și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

În susținerea poziției date a menționat că prin ordonanța de recunoaștere în calitate de succesor al victimei, din 11.11.2024 (f.d. 41), a fost dispus de către organul de urmărire penală, recunoașterea sa în calitate de succesor al părții vătămate în cauza penală 2024360438. Astfel, pe tot parcursul derulării cauzei penale a participat ca fiind succesor al părții vătămate, a dat declarații în acest sens.

Concomitent, invocă că în ședință de judecată, mama sa, Coșpormac Raisa, a înaintat cerere ca să fie și ea recunoscută succesoare, dorind ambii să participe pe acest dosar ca fiind succesori ai părții vătămate, însă din motive neclare a fost exclus din proces, rămânând doar mama Coşpormac Raisa, succesoare a părții vătămate, și doar ea sa expus în procesul de judecată, el solicitând să iau cuvântul, din motive neclare a fost refuzat de către instanța de judecată, ca în final fratele său să fie condamnat la 10 ani de închisoare, fără a- fi acordată posibilitatea și lui să dea explicații în fața instanței de judecată, prin ce consideră că i-a fost limitate drepturile sale de succesor al părții vătămate.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

La data de 08.10.2025 în adresa instanței de recurs a parvenit cererea avocatului Dorian Pînzaru privind dispunerea examinării recursului în ședință publică, cu citarea părților, în vederea expunerii asupra circumstanțelor excepționale care justifică aplicarea art. 79 alin. (3) Cod penal.

În acest sens, analizând argumentele invocate în raport cu dispoziția art. 447 alin. (3) Cod procedură penală, Colegiul penal consideră necesar de a respinse cererea avocatului Dorian Pînzaru privind examinarea recursurilor în ședință publică, or, cauza respectivă nu este de un interes deosebit pentru jurisprudență, iar problemele de drept ridicate în cererile de recurs pot fi soluționate și fără participarea părților în ședința de judecată.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor

dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursurilor declarate ca fiind nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din motivele ce succed:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În această ordine de idei, Colegiul reține că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364^1 alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Coșpormac Serghei a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect,

încadrând just acțiunile inculpatului Coșpormac Serghei în baza dispozițiilor art. 201[1] alin. (4) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 389, art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că avocatul Dorian Pînzaru în interesele inculpatului Coșpormac Serghei și succesorul părții vătămate Coșpormac Valeriu sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că în privința acestuia urmează a fi aplicată o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea dispozițiilor art. 79 alin. (3) Cod penal.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în latura individualizării pedepsei.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Coșpormac Serghei conform art. 201[1] alin. (4) Cod penal - *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei manifestată prin*

maltratare şi alte acţiuni violente, acţiuni care au cauzat vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii soldată cu decesul victimei.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Coșpormac Serghei constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Potrivit art. 75 alin. (1), (2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. **(2)** O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, și-a recunoscut vina, în sarcina sa nefiind constatată prezența circumstanțelor atenuante sau agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal.

Subsecvent, Colegiul penal iterează că cauza penală în privința lui Coșpormac Serghei a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364^1 Cod de procedură penală, astfel, speței îi sunt aplicabile dispozițiile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de ***reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă*** prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 201^1 alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa închisoare de la 12 la 15 ani, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 9 până la 11 ani şi 3 luni.*

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 201^1 alin. (4) Cod penal, în coroborare cu alin. (1) art. 80^1 Cod penal, în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În atare circumstanțe, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatei vor putea fi realizate doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Alegațiile recurentului, avocatului Dorian Pînzaru privind stabilirea lui Coșpormac Serghei a unei pedepse mai blânde, sub limitele minime prevăzute de lege, prin prisma dispozițiilor art. 79 alin. (3) Cod penal, Colegiul penal le apreciază ca fiind nefondate.

În acest sens, instanța de recurs reține că art. 79 alin. (1) Cod penal stabilește că, ținînd cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei şi a consecințelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvîrşirea infracțiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Potrivit, alin. (1^1) al aceluiași articol, poate fi considerată excepţională atît o circumstanţă atenuantă, cît şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1).

În speță, instanța de recurs nu a constatat existența cărorva circumstanțe excepționale care ar justifica soluția de aplicare față de Coșpormac Serghei a unei pedepse mai blânde, sub limita minimă stabilită de norma specială – art. 201^1 alin. (4) Cod penal. Or, *pe de o parte*, Colegiul penal menționează că circumstanțele invocate de apărător nu pot fi apreciate ca circumstanțe excepționale, care ar justifica aplicarea unei pedepse mai blânde, sub limita minimă, prevăzută de norma specială. Iar *pe de altă parte*, circumstanțele invocate fiind deja valorificate de către instanța de fond în modul corespunzător în acord cu prevederile art. 75 Cod penal, fiind reținute în cadrul procesului de individualizare a pedepsei penale, instanța de fond stabilindu-i pedeapsa închisorii mai aproape de limitele minime prevăzută de art. 201^1 alin. (4) Cod penal în coroborare cu alin. (1) art. 80^1 Cod penal.

Distinct, Colegiul penal remarcă că această categorie de pedeapsa se impune a fi luată și prin prisma respectării obligației pozitive a statului în temeiul art. 8 CEDO de a lua măsuri adecvate în vederea exercitării obligațiilor pozitive de a proteja victimele violenței în familie *(a se vedea Hotărârea CEDO din 28.05.2013 în Cauza Eremia şi alţii contra Moldovei (cererea nr. 3564/11) pct. 76).*

Mai mult ca atât, în Recomandarea sa Rec (2002)5 din 30 aprilie 2002 cu privire la ocrotirea femeilor împotriva violenței, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a afirmat, *inter alia*, că Statele membre ar trebui să introducă, dezvolte și/sau să îmbunătățească unde este necesar politicile naționale împotriva violenței bazate pe siguranță maximă și protecția victimelor, suport și asistență, ajustarea legislației penale și civile, ridicarea conștiinței publice, instruirea pentru specialiștii care se confruntă cu violența împotriva femeilor și prevenirea acesteia. Comitetul de Miniștri a recomandat, în particular, că Statele membre ar trebui să sancționeze serios violența împotriva femeilor, cum ar fi violența sexuală și viol, abuzul de vulnerabilitatea victimelor însărcinate, lipsite de apărare, bolnave, cu dezabilități sau în dependență, la fel ca și sancționarea abuzului ținând cont de poziția agresorului. Recomandarea prevede, de asemenea, că Statele membre ar trebui să asigure ca toate victimele violenței să beneficieze de posibilitatea de a iniția proceduri, să introducă prevederi care să asigure inițierea procedurilor penale de partea procurorului, să încurajeze procurorii să privească violența împotriva femeilor ca un factor agravant sau decisiv la adoptarea soluției de a porni ori nu urmărirea penală într-un interes public, să asigure unde este necesar că măsurile sunt întreprinse eficient în vederea ocrotirii victimelor împotriva amenințărilor și eventualele acțiuni de răzbunare și să întreprindă măsuri specifice

pentru a asigura ocrotirea drepturilor copiilor pe parcursul procedurilor. Cu privire la violența în familie, Comitetul de Miniștri a recomandat că Statele membre ar trebui să califice toate formele de violență în familie ca infracțiuni și să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, *inter alia*, de acordare a posibilității judecătorilor să adopte măsuri interimare cu scopul ocrotirii victimelor, să interzică făptașului de a contacta, comunica cu sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să intre în anumite locuri, să sancționeze toate încălcările a măsurilor impuse făptașului și să stabilească o procedură obligatorie de acționare pentru poliție, serviciile medicale și sociale.

În subsidiar, urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate și alegațiile succesorului părții vătămate Coșpormac Valeriu privind lezarea drepturilor sale prin înlocuirea calității sale de succesorul părții vătămate, cu mama sa Coșpormac Raisa.

În sensul dat, Colegiul penal remarcă că în temeiul cererii din 11.11.2024 *(f.d.40, vol.I)*, Coșpormac Valeriu prin ordonanța organului de urmărirea penală din 11.11.2024 (f.d. 41, vol .I) a fost recunoscut în calitate de succesor al victimei Coșpormac Valentin, ulterior participând la toate acțiunile de urmărire penală.

Concomitent, Colegiul penal reține că pe parcursul examinării cauzei în fond, la 07.04.2025 a parvenit cererea lui Coșpormac Raisa privind schimbarea calității procesuale din martor în succesor al părții vătămate, invocând dispozițiile art. 58, 59 și 81 Cod de procedură penală.

Prin încheierea protocolară înserată în procesul-verbal al ședinței de judecată din 05.05.2025 a fost admisă cererea lui Coșpormac Raisa, ultima fiind recunoscută în calitate de succesor al părți vătămate.

În aserțiunea dată, Colegiul penal nu constată lezarea drepturilor lui Coșpormac Valeriu, or, din raționamentele art. 81 Cod de procedură penală, se deduce că drepturile succesorului victimei nu sunt strict personale, ci mai degrabă reprezintă un drept de reprezentare a părţii vătămate decedate, care în prezența speță, în fața instanței de fond au fost realizate de către Coșpormac Raisa, soția defunctului, fără a fi stabilit caracterul abuziv al înlocuirii primului.

Mai mult ca atât, Colegiul penal evidențiază că această înlocuire constituie o măsură procedurală admisibilă în temeiul art. 81 Cod de procedură penală.

Din considerentele relatate, Colegiul apreciază că recursul declarat de succesorul părții vătămate Coșpormac Valeriu este mai degrabă un *„recurs deghizat”,* decât un *„efort conştiincios de a corecta o eroare judiciară”*, fără a fi stabilite careva *„circumstanțe cu caracter substanțial și convingător”* care să justifice ingerința în hotărârea primei instanțe.

Finalmente, ținând cont de efectul devolutiv al recursului și limitele acestuia, Colegiul penal concluzionează și asupra temeiniciei soluției primei instanțe în

latura recuperării cheltuielilor judiciare și a soluționării soartei corpurilor delicte, or, în această parte sentință nu a fost contestată.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Dorian Pînzaru în interesele inculpatului Coșpormac Serghei și recursul succesorului părții vătămate Coșpormac Valeriu declarate împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 08 mai 2025 ca fiind nefondate, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Dorian Pînzaru în interesele inculpatului Coșpormac Serghei și recursul succesorului părții vătămate Coșpormac Valeriu declarate împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 08 mai 2025, prin care Coșpormac Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (4) Cod penal, se resping ca nefondate, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**